

55. Králický Sněžník

Sobota 3. listopadu 2012

Odjezd: od nádraží ČD (před restaurací La Rocket) v 7.00 hod. autobusem.

Zastávky jsou v Holicích na autobusové zastávce u nádraží ČD a v Borohrádku na náměstí (místo nástupu uveďte při přihlášce!).

Trasa autobusu tam: Pardubice, Holice (zastávka za tratí), Borohrádek, Čestice, Častolovice, Kostelec nad Orlicí, Vamberk, Žamberk, Pastviny, Mladkov, Lichkov, Králíky, Vysoká. Celkem 102 km.

Autobus přejezd od parkoviště ve Vysoké přes Staré Město pod Sněžníkem k chatě Návrší, kde vyčká návratu všech turistů. Celkem 21 km.

Trasa autobusu zpět: chata Návrší, Stříbrnice, Staré Město pod Sněžníkem, Králíky, Lichkov, Mladkov, Pastviny, Vamberk, Žamberk, Kostelec nad Orlicí, Častolovice, Čestice, Borohrádek, Holice (zastávka za tratí), Pardubice. Celkem 116 km. Předpokládaná celá trasa autobusu 250 km.

Předpokládaný odjezd zpět: v 18.00 hod.

Trasa:

Z parkoviště v obci Vysoká (700 m n. m.) dojdeme k muzeu Franze Schuberta a jeho rodu v „kapli Nejsvětější Trojice“ (k její stavbě dal roku 1782 podnět a příspěvek Carl Schubert, děd slavného skladatele), kde je domluvena prohlídka s výkladem na cca 9h. Po shlédnutí přejdeme k ikonograficky ojedinělé klasicistní soše „Kristus na hoře Olivetské“ postavené v roce 1780 nákladem dědy hudebního skladatele Franze Schuberta. Odtud se vydáme neznámou cestou přes rozhledový vrch „Větrovec“ (785 m n. m.) až do místa „Bystřiny-hájovna“, kde narazíme na červenou zn. Po ní vlevo pokračujeme ke „Kaskádám Prudkého potoka“ a dále k „vodopádům Prudkého potoka“. Po červené zn. dojdeme na vrch „Sušina“ (1321 m n. m.) na němž se napojíme na modrou zn. Hřebenovkou přejdeme vrch „Stříbrnická“ (1250 m n. m.) a dojdeme na rozcestí „Stříbrnické sedlo“ (1200 m n. m.). Odtud budeme pokračovat po polské zelené zn. až na vrchol /d/ „Králického Sněžníku“ (1424 m n. m.).

Sestup z vrcholu zahájíme po červené a žluté zn. k /c/ „Pramenu Moravy“ a posléze /b/ „Soše slona“ s rozvalinami /a/ „Lichtensteinovy chaty“ (TTTT občerstvení). Poté sestoupíme nad chatu „Franciska“, kde má přechodnou základnu Horská služba. Dále pokračujeme už jen po červené zn. až na rozcestí „Stříbrnické sedlo“. Odtud budeme scházet po červené a modré zn. k dalšímu rozcestí s názvem „pod Adéliným pramenem“. Odsud nás žlutá zn. dovede již do cíle cesty jímž je chata „Návrší“, kde bude čekat autobus.

Délka trasy: cca 20 km; trasa bez výstupu na KS cca 15 km (ze „Stříbrnického sedla“ rovnou k chatě „Návrší“).

Povinná výbava: Trekingová kotníková obuv, proti sněhové návleky na obuv, palcové rukavice, čepice.

Občerstvení: TTTT (Tradiční Turistické Teplé Tekuté) občerstvení přímo z pramene Moravy podávané ve sklepním prostoru bývalé Lichtensteinské chaty tradičně Petrem Dračínským (hrníček a posilovací ingredience si dodá každý sám). Chata Návrší (774 415 986).

Mapa: edice KČT č. 53 Králický Sněžník -1:50 000.

Cena: děti 80 Kč, členové: 150,- Kč, ostatní: 200,- Kč. **Příspěvek za prohlídku kaple je zahrnut v ceně výletu.**

Přihlášky: přijímá Dagmar Ehrenbergerová, e-mail do zaměstnání: ehrenbergerova@szs.pardubice.cz, telefon do práce 466 050 217, mobil 739 569 070. Při odhlášení od 14. dne před termínem a při nedostavení se k autobusu zaplatí každý stanovenou cenu zájezdu v plné výši.

Trasu vybral: Ondřej Valášek a Jiří Ehrenberger

Výlet vede: Ondřej Valášek, tel. 724 800 178, 773 073 388 (operátor Vodafone); e-mail: ondrejvalasek@seznam.cz

/a/ Liechtensteinova chata – Na moravské straně Králického Sněžníku (v Polsku zvaný Snieznik Klodski) nechal kníže Liechtenstein postavit horskou chatu, která byla otevřena do 21. 7. 1912 a pojmenována Liechtensteinova. Jednalo se o dřevěnou dvoupatrovou budovu se 40 lůžky a noclehárnou. Bylo zde již el. osvětlení a vodovod. Chata se záhy stala velkým střediskem letní a zimní turistiky. Naposled byla chata spravována RaJ Vysoké Mýto, která ale nejevila o chatu patřičný zájem. Postupně vyvstala otázka, zda chatu rekonstruovat, nebo zbourat z důvodu napadení dřevomorkou. Dne 4. 8. 1968 bylo rozhodnuto provoz chaty zastavit a provést likvidaci celého objektu k čemuž došlo v roce 1971. A tak jedinou turistickou základnou je na polské straně pak chata Na Sněžníku.

/b/ Socha slona – Stala se jakýmsi symbolem Králického Sněžníku, avšak o jeho historii existuje velmi málo dochovaných materiálů. Tato historie se vztahuje k působení dr. Oskara Gutwinského na chatě od roku 1922. Tehdy se tu scházela skupina mladých umělců a literátů (Kurt Halleger ze Šumperka a pokroková pražská skupina Pražská secese), kteří se pokoušeli na kulturním poli sblížit Čechy a Němce. Při svých setkáních si oblíbili melodickou píseň "V ještědském údolí kvete šerík". Podle ní si dali název „Jesher“ a jejich symbolem byl šerík. Později se jim nelíbilo, že jejich symbol není spjat s místem, kde se scházejí. Všimli si, že když kýchá slon, zní to jako "ješ". A tak sice jméno ponechali, odvodili je však od kýchání slona, kterého tak přijali za svůj symbol. V roce 1932 vzpomenuli umělci 10. výročí vzniku této skupiny. Poblíž chaty postavili svůj symbol - sochu Slona, který zde dodnes stojí a stále vesele hledí do krajiny.

/c/ Pramen Moravy – Vodopisně je Králický Sněžník pozoruhodnou lokalitou. Pramení zde tři řeky, jejichž vody odtékají do tří moří. Liptovský potok do Severního moře, řeka Morava do Černého moře, a Kladská Nisa do Baltského moře. Nejdlejší moravská řeka Morava pramení ve výšce 1380 m n. m. Od roku 1876 je správcem toku Moravy od jejího pramene státní příspěvková organizace Povodí Moravy Brno. Vlastní správu vykonává závod Horní Morava provoz Šumperk. Povodí Moravy v roce 1976 delimitací obdrželo od bývalých Lesotechnických meliorací pramen Moravy i s tokem řeky Moravy od Hanušovic. Vlastní pramen nebyl v dobrém stavu a v roce 1978 byla dokončena oprava pramene Moravy do dnešní podoby společnou akcí Povodí Moravy a Svazu mládeže okr. Ústí nad Orlicí. Přesto, že pramen Moravy byl uveden do důstojného stavu, jsou neustálé problémy s jeho ničením některými "turisty". Z důvodu zachování kvalitního zdroje vody musí zůstat pramen Moravy ve své stávající podobě - uzamčený.

/d/ Vrchol Králického Sněžníku – Nachází se ve výšce 1 424 m, a byl se svým rozsáhlým vrcholovým platem pro stavbu rozhledny přímo předurčen. Stavba započala až vznikem Kladského turistického spolku v roce 1895. Projekt vypracoval vatislavský architekt Felix Henry a náročné stavby v drsných podmínkách se ujala zednická skupina mistra Emila Giessera z Klodzka. Ukončené věže dosahovaly výšky 33,5 a 30 metrů a měly vyhlídkové plošiny. Dne 9. 7. 1899 byla rozhledna slavnostně otevřena a pojmenována po císařovi Vilémovi. Lety se stav rozhledny neustále zhoršoval, a to zejména vlivem drsného počasí a pramalé údržby. Proto po řadě expertiz rozhodla polská strana o stržení rozhledny především z důvodu bezpečnosti návštěvníků dne 11. října 1973.

Franz Schubert (1797-1828) – Rakouský hudební skladatel období raného romantismu, jehož otec pocházel od Králického Sněžníku z obce Vysoká (dříve Neu Dorf). Většinu svého života prožil ve Vídni. Výjimkou byly roky 1818 a 1824, kdy si našel zaměstnání, v němž byl angažován u hraběte Johanna Esterházyho jako učitel hudby na jeho panství v obci Želiezovce na území dnešního Slovenska (tehdy se obec ovšem jmenovala Zselíz). Z jeho hudby vyzařuje klid, pohoda, je plná citů. Často dokázal hudbou vykouzlit obraz přírody (například písně o růži, o moři, o potůčku a jiné). Měl mimořádnou schopnost vystižení lyrických a romantických nálad a velký melodický talent; Ferenc Liszt o něm hovořil jako o „nejpoetičtějším ze všech hudebníků“. Komponoval již od raného mládí. Mnohé z jeho nejkrásnějších písní vznikaly, když mu bylo sedmnáct let. Jeho učitelem kompozice byl Antonio Salieri, člověk, který dost podstatně znepříjemnil život Mozartovi, ale k Schubertovi se choval velkoryse. Před Schubertovými díly se s obdivem skláněl i Beethoven, který se s Schubertem sice nikdy nesešel, ale i přes to k sobě měli oba skladatelé velice blízko.

I když byl Schubert mimořádně talentovaný a pilný skladatel – seznam jeho děl čítá bezmála tisíc položek – nebylo mu za jeho života dopřáno příliš velkého uměleckého věhlasu. Až Schumann a Mendelssohn po jeho smrti objevili jejich velikost a nebeskou krásu. Některé písně jako např. Planá růžička nebo Ave Maria se staly světovým pokladem. Velkou část své tvorby věnoval také čtyřruční klavírní hře.